

TRIDSIATA NEDEĽA CEZ ROK B

V dvadsiatej tretej nedeli sme sa zamýšľali nad evanjeliom, kde Pán Ježiš uzdravil hluchonemého človeka. Tam som uviedol, že byť nepočujúcim je problém. Ale ak aj niekto nepočuje, ale vidí, je to vždy lepšie. Kto však od narodenia nevidí, tak len z počutia vie, aký je svet nádherný. Kto stratí zrak z nejakej príčiny, tak je pre neho veľké nešťastie. Každý z nás mal možnosť vidieť na ulici človeka s bielou paličkou alebo vodiacim psom, ako kráča neisto po chodníku. Ako by títo ľudia radi videli!

Podobne si máme možnosť vypočúť alebo prečítať dnešnú stať evanjelia o slepcovi. Udalosť sa stala nad mestom Jerichom, kde doteraz stoja ruiny byzantského malého kostola, ktorý bol zasvätený práve tejto udalosti. Podľa všetkého, Pán Ježiš prechádzal tade po ceste do Jeruzalema. Nasledovalo ho určite veľa ľudí, ktorých učil, keď tu zrazu sa ozval hlas slepca Bartimeja: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ Ľudia ho okríkli, aby mlčal, no on sa nedal umlčať, ba naopak ešte volal hlasnejšie, až ho Ježiš kázal doviesť k nemu. Všimnime si, čo urobil slepec. Odhodil zo seba vrchný plášť a bežal k Ježišovi. V tých časoch bol taký zvyk, že kto odhodil svoj vrchný plášť smerom k inému, tak vyjadril, že sa vzdáva akoby seba v prospech druhého. To bolo veľmi silné gesto, o ktorom sa v Písme svätom môžeme dočítať na viacerých miestach. Čiže, aj gesto slepca bolo takto vyjadrením, že sa akoby zriekol seba v prospech Ježiša, čiže vyznal vieru. Ježiš mu videl do srdca, a preto kázal, aby ho ľudia pustili k nemu. Nato sa ho Ježiš opýtal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Slepce požiadala Ježiša, aby ho uzdravil. A Ježiš mu povedal, že ho uzdravila jeho viera. Nato slepec pohliadol a nasledoval Ježiša. Vidíme, že Pán Ježiš urobil takto dva zázraky. Prvý, že slepcevi vrátil telesný zrak, ale zároveň ho uzdravil aj duševne, lebo slepec uveril v Ježiša.

A tu je poučenie, ktoré sa týka aj nás. My všetci sa delíme na dve skupiny. Jedni sú takí, ktorí sú vo viere slepí a druhí, ktorí veria. Do prvej skupiny vo viere slepých patria tí, ktorí Pána Boha nepotrebujú, lebo neboli k tomu vedení, nechodia do kostola, nepotrebujú kostol. Mnohí majú vieru zahádzanú rôznymi starosťami, hmotárstvom, nerestami, a preto hovoria, že Boh nejestvuje, preto v neho netreba veriť. Takýchto ľudí je na Slovensku – žiaľ – veľmi veľa. Oni potrebujú uzdravenie z duševnej slepoty, ktorú dostali buď zo zlej výchovy, alebo z protináboženskej propagandy, alebo z inej príčiny. O druhej skupine by som sa vyjadril, že sú vo viere krátkozrakí, nie sú vo viere slepí, ale vo viere pochybujú. Ich viera je povrchná, slabá a nestála. Musíme si dať pozor, aby sa to nestalo aj hocikomu z nás.

Dnešnú nedeľu slávime aj ako misijnú nedeľu. V túto nedeľu zvlášť sa modlíme za misie a misionárov v takých krajinách, kde sú ešte ľudia slepí vo viere v Pána Boha. V lete ma navštívil kňaz zo severozápadných Čiech, ktorý mi hovoril, že na území jeho farnosti má šesť kostolov a v nedeľu na svätých omšiach v jednotlivých kostoloch je rád, keď má najviac do desať ľudí, a to väčšinou staré babičky. A čo na našom Slovensku? Ešte nemáme informácie, koľko Slovákov sa prihlásilo ku kresťanskému vyznaniu. V predchádzajúcom sčítaní sa prihlásilo 63 percent ku kresťanskému vyznaniu, ale dajme si otázku, koľko percent z toho čísla je vo viere vidiacich? My kňazi to vidíme na účasti v nedele v kostoloch. Často ľudia žiadajú pokrstiť dieťa len preto, aby bol v rodine pokoj, dať dieťa na prvé sväté prijímanie, ešte aj na birmovku, a to často býva aj koniec vzťahu birmovancov v kostolom. Môj taký postreh z bývalej farnosti, v ktorej keď som nastúpil, tak ma kolega upozornil, že na budúcu nedeľu bude birmovka, na ktorú pripravil 50 birmovancov. Týždeň po birmovke som na dvoch svätých omšiach vyzval, aby zdvihli ruku tí, ktorí minulú nedeľu prijali sviatosť birmovania. S hrôzou som z obidvoch svätých omší konštatoval, že z päťdesiatich mi zdvihlo len päť pobirmovaných. A taktiež konštatujeme skutočnosť, že mladí ľudia nechcú uzavrieť sviatosťné manželstvo, hoci sú pokrstení, ale volia si vzťah bez sviatostí. Nuž, nemáme misie aj u nás? Koľko slepých alebo krátkozrakých vo viere je medzi nami aj v našich rodinách?

Čo sa tu dá robiť? Vezmime si príklad z dnešného slepca Bartimeja. Jeho uzdravenie začalo prosbou k Ježišovi. Hoci ho ľudia chceli odohnať, no on sa nedal a viackrát volal k Ježišovi prosbou – dá sa povedať – modlitbou. A to je aj pre nás poučenie a výzva, že ak chceme misijne pôsobiť aj vo svojom prostredí, kde máme slepých alebo krátkozrakých vo viere, tak to musí byť tak, ako to urobil Bartimej.

Modlitba je ten najúčinnější liek na slepotu vo viere, ktorá lieči a otvára duševný zrak.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.